

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev højere Almenskole.

Nr. 1.

Mandag den 10. December 1917.

4. Aarg.

„Trust no Future, howe'er pleasant!
Let the dead Past bury its dead!“

„Sæt ikke din Tro til nogen Fremtid, hvor dejlig den end kan se ud! Lad den døde Fortid begrave sine døde.“ — Vi vil, nu første Nummer af „Sunt qui dicant“'s fjerde Aargang udsendes, ikke love Guld og grønne Skove. Vi giver ikke Løfte om noget stort, men vi lover at gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at faa „Sunt qui dicant“ gjort saa interessant og godt som muligt. Heller ikke tør vi love, at det kan blive saa godt, at en Sammenligning med de tidligere Aargange vil falde ud til dets Fordel. Let the dead Past bury its dead.

Vi vil gøre alt, hvad vi formaar, for at faa „Sunt qui dicant“ stillet paa den Plads, det bør indtage mellem Danmarks Skoleblade: den første; men skal det lykkes os, maa ikke alene vi arbejde, men hele Skolen maa arbejde med os. Først ved at tegne Abonnement paa det, dernæst ved at indsende Artikler etc. til Redaktionen. Det kan ikke hjælpe, at Redaktionen udfolder nok saa megen Iver og lægger nok saa meget Arbejde i det, om den alene skal skrive Bladet.

Det er vor Agt i den kommende Tid, om Læsekredsen bliver tilstrækkelig stor, at udvide Bladet med fire Sider, saaledes at det fra ottesidet gaar over til at blive tolvsidet; men naturligvis kan en saadan Udvidelse, der vil medføre store Udgifter, kun finde Sted, hvis **alle** holder Bladet.

Med Hensyn til Bladets Indhold vil vi af nyt indføre mindre Meddelelser om Kunst, Litteratur og Naturvidenskab og om muligt i Bladet give Plads for Diskussion om saadanne Emner. Desuden vil vi af al Magt bestræbe os for at gøre Bladet interessant for saavel store som smaa. Et lille Tilløb i den Retning vil man se i den Roman, vi har begyndt paa dette Nummers sjette Side.

Noget, som efter vor Mening ogsaa har været savnet i Skolebladet, er en Brevkasse, og vi har derfor anset det for rigtigst at indføre en saadan straks med dette første Nummer. — Spørgsmaal adresseres til Redaktionen.

Naturligvis vil „Sunt qui dicant“ iøvrigt fortsætte i det gamle Spor med at bringe aktuelle Opsaier, humoristiske Artikler, Skolenyt og — Præmieopgaver.

Rudolf Broby Johansen,

Redaktør.

Johanne Lundh. Harald Bülow Davidsen.

Ebba Munch Sørensen.

Otto Sandberg,

Redaktionsskretær.

Johannes Hansen,

Forretningsfører.

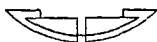
3—12—17.

—0—

— I Dag har Solen gennembrudt de mange Dages Regnvej. En klar Frosthimmel hvælver sig over en frostklinger Jord. Det er altsammen saa dejligt; men allerdejligst fordi vi har fri, og fordi vor Skole i Dag er blevet til det, vi alle med saa megen Længsel har ønsket at kalde den: et Gymnasium. Vi har faaet Eksamensret i Dag. Hurra for den, Hurra for Skolen og Rektor, Hurra for hele Verden. Det var Kl. 11 i Dag, det havde ringet, og vi var paa Plads i Klasserne, rystende for en Danielsens præjsisk disciplinær Time eller med tilkæmpet Ro flyvende de sidste Linier Historie igennem, da det ringede igen, nej, hvad siger jeg, det kimede, gjorde det. To Minutter efter stod alle Klasser paa Gangen, selv den mest skeptiske nærede ingen Tvivl længere: vi havde faaet Dimissionsret. Hvor var der Glæde overalt. Der var ikke blot Smil og muntre Miner, men man hoppede og hylede af Glæde. Og da vi saa siden stod om Flaget, der var hejst, og sang den herlige gamle Korsfarersang, var der ikke blot Glæde, men ogsaa Taknemlighed mod ham, som giver alt godt over al Verden. „Dejlig er Jorden“ baaret af skære unge Kvindestemmer blev for mig som denne Dags gyldne Indskrift. Siden, da de myldrede ned ad Vejen, var det næsten Stolthed over at

h have været med at løfte her. Omkring i Byen kom Flag efter Flag, og Solen sendte sin Glans over Tagene. I Sandhed en Glædesdag og bedst at vide, at ikke alene jeg glædes, men mange med mig; det gør altid Glæden større.

W. K.

Kunst.

—o—

Torsdag den 29. November bevægede en sort Strøm af Mennesker sig op mod Haslev Gymnasium. Det smaaaregnede, og man samledes med Velbehag i Festsalen, hvor Rektor vilde forevise nogle Lysbilleder. Rektor havde indbudt, og det var morsomt at se, hvor talrigt man mødte. En stor Del af Lærerpersonalet og Kostskolens Økonomi var blandt andet mødt, og baade disse og de øvrige ventede taalmodigt paa, at det skulde begynde. Det skete ogsaa tilsidst, og alle henfaldt i maalløs Beundring af de skønne Billeder. Mange af Skikkelserne udmærkede sig særlig ved en vidunderlig Fylde (Kunstnerne maa ikke have kendt til Verdenskrig og Dyrtid), og Kvindehovederne særlig ved deres Kugleform. Det sidste stødte Tilskuernes Skønhedssans meget, men Rektor forklarede, at saaledes var den italienske Kvindetype, og saa slog man sig til Taals med det. Det bedste Billede var maaske „Leende Mand“. Det forestillede et Mandshoved med Munden aabnet som en Firkant og stive, fremadstirrende Øjne. Titlen er vistnok forkert; oprindeligt har den nok været „En Mand, der faar Folk til at le“, og saaledes virkede det da ogsaa paa Tilskuerne. — Kunstnernes Selvportrætter bør ogsaa nævnes, da man fik et tydeligt Indtryk af, at det var ægte Kunstnere paa Grund af deres mærkelige Udseende. — Endelig fortjener ogsaa Billederne af Profeten Danel og Henrik den Fjerde af Spanien Ros. I Profeten Daniels opstaaende Haar skal saaledes alle Haarene være malet hver for sig, hvorimod det sidste udmærker sig ved den høje Konges iøjnefaldende Slankhed.

Forøvrigt blev der diskuteret meget om Billederne og foretaget mange slaaende Sammenligninger, og Samtalen blev en enkelt Gang saa højroset, at det næsten blev mig for muntert. Ellers forløb Aftenen normalt, og de eneste Uheld var et Par

Slukninger af Buelyset i Lysbilledapparatet, ja, jeg tør næsten sige, at Aftenen var vellykket, og jeg tror, at alle med en „tavs og inderlig Tak“ forlod Skolen igen for senere for sig selv at gennemarbejde det store Materiale, de havde faaet, og for endnu en Gang i Tankerne blive begejstret over de skønne Kunstværker, som Straalerne fra Lysbilledapparatet den Aften havde vist dem paa Festssalens hvide Væg.

Uglspil.

Skriftemaalet.

- 0 -

„Kære Lærer! laan mig Øre;
som en angergiven Synder
kommer jeg til eder, Dalhoff.
Jeg vil skrifte. Hør min Bøn.

„Hvad har du min Søn paa Hjerte?“
„Søde rare, o, jeg Synder;
vil De over mig forbarmes?
Jeg kun sled i tvende Timer
med min Stil i Dag.

„Har du det, det var jo slemt —
Det var skændigt, vil jeg sige.
Men du ved, jeg er langmodig,
naar du angrer det af Hjertet,
naar du daglig ofrer fire Timer
paa Tyskestilens Alter.
Men min Søn fortæl mig ogsaa
af hvad Grund, de tvende Timer
brugtes kun til denne Stil“.

„Kære Lærer! Nøden drev mig.
Hr. Danielsen var efter mig forleden,
og jeg fik et Par paa Mølen“.

„Var han efter dig forleden, men hvorfor?“

„Fordi — jeg Synder —
Vil De over mig forbarmes?
Hr. Danielsen var efter mig, fordi
jeg kun en Time læste Mat'matik“.

„Brugte du den ganske Time
til en saa unyttig Syslen.
Det er skændigt, meget skændigt.
Stilenes Gebet er helligt;
man skal vogte sig for saadant,
naar Eksamen er saa nær.
Ja, min Søn, det er nødvendigt,
at du endnu ofrer fire
Timer paa at skrive Stile;
vel at mærke fire stive, —
stive Klokketimer daglig.
Men fortæl mig, hvortil brugte du saa Resten
af den lange Aftens Timer?“

„Kære Lærer! Nøden drev mig;
alt for flere Dage siden
kom Hr. Sønderlund, forlangte,
at vi skulde læse mere —
gøre mere ved hans Fag.
Jeg kan ikke læng're ofre,
som jeg før har gjort saa ofte,
mange Timer paa den tyske.
Derfor sveg jeg — men jeg tilstaar,
det var Uret, det var syndigt, —
derfor sveg jeg denne Aften.

„Sankt Gymnas! Hvad maa jeg høre!
Sveg du helt din Pligt i Aftes,
brugte ej en en'ste Time
af den ganske, lange Aften“.

„Skaan mig —!“

„Tilstaa, tilstaa nu det hele!“

„Vær langmodig, kære Lærer!
Ærligt skal jeg alt bekende.
De er god og flink og bærer
over med en stakkels —“

„Hvo formastelig forgriber
sig paa Timerne, som burde
helliges til mine Fag
Ryggeløse! Du skal daglig
bruge mindst en fire Timer
til at skrive Stil paa Tysk,
og desuden skal du give
fuld Erstatning for, hvad du

har i denne sidste Aften
skammeligen helt forsømt.
Mærk dig dette; skrup saa af!" —

W. K.

Ved man mon?

at en nysgerrig Kosteløv forleden ved at kigge gennem Nøglehullet opdagede, at Hr. Bennick stod op paa en Stol for at tage Hatten af,

at der i Forgaars Aftes spadserede en Mand i Jernbanegade, som var saa hjulbenet, at Haslev værdige, besnoredede Ordenshaandhæver mulkterede ham, fordi han ikke havde Lygte paa,

at Freskomalerier i II. G. af Klassens Lys blev udtalt som Træskomalerier,

at Hr. Bennick i sin Ungdom har holdt et livfuldt Foredrag om Selvmord.

at det varer 6 Uger, inden Rektor bliver forkølet, naar han har haft vaade Fødder.

Spørgsmaalskasse.

Kan Biblioteket ikke blive aabnet straks efter Skoletid? Det er Synd og Skam for Bibliotekarerne og heller ikke behageligt for Lånerne at „spolere“ det eneste ordentlige Frikvarter dér.

P. H.

Vi lader Spørgsmaalet gaa videre til Overbibliotekaren.

Sjangbang.

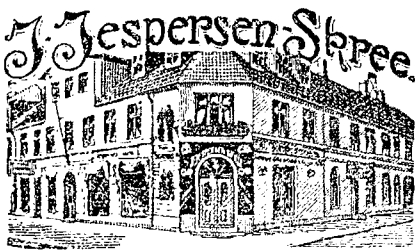
I.

I Aaret 184* kom en enlig Rytter ridende gennem Storskoven paa Pyrenæernes sydlige Skraaning.

Hans brune Ganger stampe de utaalmodigt, den maatte ikke, som den vilde. Rytteren sad sammenkrøben; hans sorte, gnistrende Øjne søgte at trænge dybt ind gennem Halvmørket, som laa tæt mellem de tykke Stammer. Nu og da standsede han — vendte sig i Sadlen og lyttede, — nej, der var stille, fuldstændig stille.

(Fortsættes.)

Alfred Jensens Boghandels
Jule-Udstilling.
 Julegaver i største Udvalg.
 — Til enhver Pris. — For enhver Smag. —

Lingeri.
Sports-Fodtøj.
Skræderforretningen
 anbefales.
 Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement
Enestaaende Udvalg.
Reparationer udføres prompte.

Hertz, Haslev.
 TH. 230.

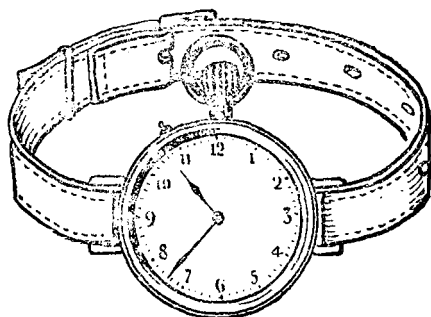
Dürkopp og Sleipner Cykler er de bedste.

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst
Tennis-Rachets og Bolde.

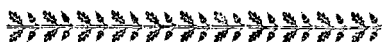
N. Johannessen, Haslev.

Alle
Julebøger og Julehefter
faas i
Lauritz Smiths Boghandel, Haslev.

Frederik Hansen,
Urmager & Guldsmed,
Haslev.

C. Jensen,
Barber & Frisør,
Jernbanegade.

Haslev Kiosk

ved Alfred Møller.

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation)

Trykt i Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.